

[Udenrigsministeren.]

med Østeuropa er indlysende. Vi modtager en række vigtige varer fra disse lande, og kan her finde marked for såvel industri- som visse landbrugsprodukter. Danske repræsentanter, såvel i NATO som i andre internationale organisationer, har efter instruks fra regeringen gang på gang gjort disse synspunkter gældende.

Man ynder i den kommunistiske agitation at fremstille det, som om den danske regering på dette område handler under amerikansk pres og administrerer efter nogle i den amerikanske såkaldte Battle-lov dikterede regler. Vi har ikke lagt skjul på overfor USA, at vi finder denne lov mindre hensigtsmæssig, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at præcisere, at der, længe før Battle-loven blev til, efter fri meningsudveksling mellem en række lande er konstateret enighed om, at forskellige varer måtte anses for at være af en sådan strategisk betydning, at de burde bringes under udførselskontrol.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen beskæftigede sig i sit indlæg særlig med skibsværfternes problemer med hensyn til arbejder for østeuropæisk regning og påstod i denne anledning, at det var regeringens forbud med hensyn til eksport af skibe til østblokken, der var skyld i den ledighed, som er opstået på visse værfter i den senere tid.

I denne forbindelse vil jeg også tage til genmæle mod den fuldstændig usandfærdige propaganda, det kommunistiske blad „Land og Folk“ har drevet i denne sag. Et enkelt eksempel karakteriserer fremgangsmåden.

Bladet påstod den 12. september, at der på det udenrigspolitiske nævns møde dagen før ikke alene — som det fremgik af det officielle communiqué — blev givet en redegørelse for leverancen af et tankskib til Sovjetunionen og de i forbindelse hermed førte forhandlinger med den amerikanske regering; nej, bladet hævdede, at der bag ved denne meddelelse skjulte sig, at amerikanerne havde forbudt Danmark at modtage flere bestillinger på skibe til Sovjetunionen, og at regeringen skulle have ladet denne ordre gå videre til skibsværfterne. Udenrigsministeren, skriver „Land og Folk“, har overfor offentligheden villet skjule de direktiver, amerikanerne har givet ham.

Hvordan forholder det sig nu? Som jeg straks samme dag udtalte overfor et dagblad, drøftede vi på det udenrigspolitiske nævns

møde denne dag overhovedet ikke spørgsmålet om nye russiske ordrer til skibsværfterne — hvad der slet ikke forelå noget om for os og vi derfor heller ikke havde afsendt nogen form for direktiver til skibsværfterne om. Medlemmerne af det udenrigspolitiske nævn, der deltog i det pågældende møde, vil vide, at dette naturligvis er i fuld overensstemmelse med sandheden. Ikke desto mindre skrev „Land og Folk“ ublu-færdigt den følgende dag, at min erklæring ikke stod til troende. Dette er et karakteristisk eksempel på den uvederhæftighed og foredrøjelse, som den kommunistiske agitation anvender.

Der har ikke foreligget eet tilfælde, hvor Danmark har handlet efter diktat fra USA. I een sag har vi haft en henvendelse fra Amerika, nemlig vedrørende opfyldelsen af den i 1948 indgåede kontrakt om levering af et tankskib til Sovjetunionen. Her modtog vi, som tinget vil vide, en henstilling om at søge aflevering af det pågældende skib undgået, og man henviste til, at Battle-lovens bestemmelser ellers kunne medføre, at de amerikanske myndigheder kunne se sig nødsaget til at standse enhver hjælp til Danmark, medmindre der blev gjort en særlig undtagelse. Heroverfor hævdede regeringen med tilslutning af rigsdagens partier, at den indgåede forpligtelse måtte opfyldes, og tankskibet blev leveret. Den amerikanske præsident tog i sin indstilling til kongressen hensyn til de argumenter, Danmark havde ført frem, og afbrød ikke hjælpen. Det er således for det ærede medlem hr. Aksel Larsens formål et meget uheldigt område, han har valgt til sin kampagne. Jeg gentager, at der ikke findes noget eksempel på, at regeringen efter henstilling fra amerikanerne har hindret danske skibsværfter i at modtage ordrer. Jeg gentager det, men jeg har desværre ikke noget håb om, at hverken det ærede medlem eller det kommunistiske blad af den grund vil ophøre med deres forsøg på at vildlede det danske folk.

Lad mig om regeringens politik med hensyn til eksport af skibe til Østeuropa sige, at det er en naturlig konsekvens af regeringens almindelige politik med hensyn til handelen med Østeuropa, at Danmark ikke for tiden ønsker at tillade nye bestillinger af skibe af stor strategisk værdi som for eksempel tankskibe. Regeringen har naturligvis holdt erhvervene, herunder industriens organisationer, orienteret om sin politik på